

Поклонението е възстановено

Ключов стих: *"Тогава целият народ нададе голям вик, хвалейки ГОСПОДА, защото бяха положени основите на ГОСПОДНИЯ храм."*
Ездра 3:11

Избрано Писание:
Ездра 3:1-6,10-13

Събитията, записани в книгата на Ездра, се случват в края на 70-годишното опустошение на израелската земя и пленяването на израилтяните във Вавилон. По това време Кир, персийският цар, обявява, че Бог му е дал всички земни царства, и му възлага "да Му построи храм в Йерусалим". Вследствие на това Кир издава прокламация, с която разрешава на еврейските пленници да се върнат в Израел и "да възстановят този Храм на Господа, Бога на Израил". Ездра 1:1-3

Първата работа на завърналите се евреи е да построят олтар за всеизгаряне, както е записано

в Закона на Моисей. През втората година от завръщането им е построена " основата на храма". Целият народ "хвалеше и благодареше на ГОСПОДА, защото е благ, защото милостта Му е вечна към Израил, ... защото се положи основата на ГОСПОДНИЯ дом". Ездра 3:2-6,8-11

Звуците бяха разнопосочни - някои от радост, други от плач. Тези, които гледаха напред с надежда за бъдещето, крещяха от радост. Онези, които гледаха назад във времето и си представяха в съзнанието си величествения Соломонов храм, плачеха, като си мислеха за незначителността на сегашния в сравнение с него. (стихове 12,13). По подобен начин и днес сред Господните последователи може да има такива, които плачат или са потиснати, може би с носталгия по миналото, докато би трябвало да се радват за бъдещето. Призивът на Павел е: "Забравяйте миналото и гледайте напред към това, което предстои". (Филипяни 3:13). Нека не забравяме, че всеки ден всъщност сме с един ден по-близо до осъществяването на всички наши надежди, не само за нас, но и за цялото човечество.

Никога не бива да забравяме уроците, които сме научили от миналите си грехове или

недостатъци, включително "Господното наказание", и стремежа си да се "упражняваме" правилно от тези преживявания. (Евреи 12:5-11). Да си ги спомняме обаче не означава да постоянно да скърбим за тях, защото "нашият застъпник пред Отца е праведният Исус Христос, Който извърши лично умилоствение за нашите грехове." Заслугата на Христовата жертва покрива всички наши неволни недостатъци и грешки. (1 Йоан 2:1,2; 1:7-10). Ние трябва "да продължаваме да преследваме целта, за да спечелим наградата на Божия небесен призив". Филипияни 3:14

По някакъв начин тази сцена, записана в книгата на Ездра, може да е показателна за условията и събитията, които ще се случат в света скоро след края на Армагедон. По това време малки групи от хора, вярващи в Бога, ще се обърнат към него и с радост ще приемат новите условия и порядки на земята. Постепенно цялото човечество в крайна сметка ще се приближи до Бога, както Израил в старите времена се е приближавал до Господ, чрез духовния храм. Откровение 21:1-4

Човечеството на земята ще възхвалява и благодари на нашия Небесен Отец за Неговата велика доброта, милост и любов. (Псалм 136:1).

"В последните дни планината на Господния дом ще бъде най-високата от всички - най-важното място на земята. Тя ще бъде издигната над другите хълмове и хора от целия свят ще се стичат там, за да се покланят. Хора от много народи ще дойдат и ще кажат: Елате, да се изкачим на планината на ГОСПОДА, в дома на Яковия Бог. Там Той ще ни научи на Своите пътища и ние ще ходим по Неговите пътеки. Защото учението на ГОСПОДА ще излезе от Сион, словото Му ще излезе от Ерусалим". Исая 2:2-4